

El llegat de Subirachs, a Vic

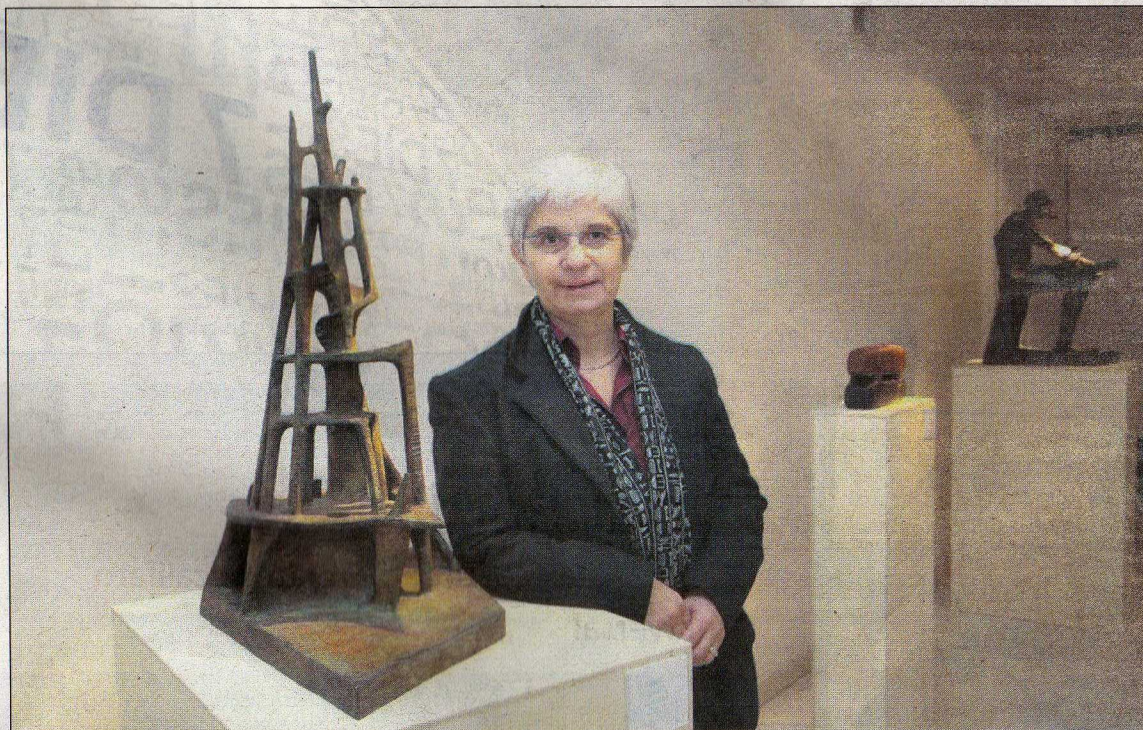
Obres de la col·lecció privada de l'escultor s'exposen a la galeria El Carme

Vic

Jordi Vilarrodà

Les escultures de la façana de La Passió de la Sagrada Família eclipsen tot l'abast de l'obra de Josep M. Subirachs. Així ho creu la seva filla Judit, historiadora de l'art convertida en la més destacada especialista en l'obra del seu pare, de la qual s'exposa una part fins al 28 de novembre a la galeria El Carme de Vic. "La Sagrada Família és allà per qui la vulgui veure, però Subirachs va fer 4.000 obres més, aproximadament", explica.

La mostra d'El Carme recull escultures i obra gràfica que corresponen, amb poques excepcions, a diferents períodes abans d'acceptar l'encàrrec del temple de Gaudí. És l'etapa més expressionista i la més abstracta. La primera, representada en obres com el *Moisès*, representativa del seu ús de les textures i amb un punt brutalista. O la *torre*

Judit Subirachs, filla de l'artista, al costat de l'escultura 'Torre de Babel'

de Babel que va realitzar a mitjans dels anys 50, quan va viure un temps a Bèlgica. Hi ha obres dels anys 60, quan abandona la figura i se centra en els materials: com-

binacions de fusta, metall i pedra. "Ho definia com a *penetracions i tensions*, amb l'ús de tascons i falques". D'aquesta època són també escultures que prefiguren,

per exemple, el monument a Francesc Macià de la plaça de Catalunya, a Barcelona. Els dibuixos i pintures no eren esbossos d'escultures, però la relació entre uns i altres és

ben evident. "És la pintura i el dibuix d'un escultor", amb elements com piràmides, murs o arcs que apareixen també en les escultures. I que revelen també la seva passió per l'arquitectura. "Volia trencar barreres entre les diferents arts, tenia una visió polièdrica de la creació", diu la seva filla. El monument, l'obra pública, és transcendental en l'obra de Subirachs. "Considerava que l'art *"havia d'arribar a tot-hom"* i fer-se més *democràtic*, i la via per aconseguir-ho era l'escultura pública. Al final de la seva trajectòria, encara que no se'n mostren peces a Vic, passa per la recuperació de l'expressionisme. "Va endavant i enrere, però sempre hi havia un fil conductor".

Les obres que es mostren són part de les que el mateix Subirachs retirava del mercat per quedar-se-les. Perquè les considerava representatives. I per això tenen un valor especial. L'intent de crear un espai d'exposició permanent de l'escultor a Barcelona no va prosperar i ara viatgen aquí i arreu –se n'exposaran aviat un centenar a la Xina, en una retrospectiva– com a ambaixadores del seu llegat.

ALBERT LLIMÓS